Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

►**B**

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 200/2010 НА КОМИСИЯТА

от 10 март 2010 година

за прилагане на Регламент (ЕО) № 2160/2003 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на целта на Съюза за намаляване на разпространението на серотипове на салмонела в стада от възрастни птици за разплод от вида *Gallus gallus*

(текст от значение за ЕИП)

(ОВ L 61, 11.3.2010 г., стр. 1)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Регламент (ЕС) № 517/2011 на Комисията от 25 май 2011 година	L 138	45	26.5.2011 г.
►**M2**	Регламент (ЕС) 2019/268 на Комисията от 15 февруари 2019 година	L 46	11	18.2.2019 г.

Поправен със:

►**C1** Поправка, ОВ L 68, 13.3.2015 г., стр. 90 (517/2011)
►**C2** Поправка, ОВ L 211, 3.7.2020 г., стр. 22 (200/2010)

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 200/2010 НА КОМИСИЯТА

от 10 март 2010 година

за прилагане на Регламент (ЕО) № 2160/2003 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на целта на Съюза за намаляване на разпространението на серотипове на салмонела в стада от възрастни птици за разплод от вида *Gallus gallus*

(текст от значение за ЕИП)

Член 1

Цел на Съюза

▼M1

1. От 1 януари 2010 г. целта на Съюза, както е посочена в член 4, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2160/2003, за намаляване на *Salmonella* spp. в стадата с птици за разплод от вида *Gallus gallus* (цел на Съюза), е намаляване до 1 % или по-малко на маскималния процент на възрастни птици за разплод от вида *Gallus gallus*, които остават положителни по отношение на *Salmonella* Enteritidis, *Salmonella* Infantis, *Salmonella* Hadar, *Salmonella* Typhimurium, включително монофазния щам на *Salmonella* Typhimurium серотиповете с формула на антигена ►C1 1,4,[5],12:i:- ◄ и *Salmonella* Virchow (серотиповете на салмонела от значение).

▼B

За държавите-членки, в които има по-малко от 100 стада от възрастни птици за разплод от вида *Gallus gallus* обаче, целта на Съюза от 1 януари 2010 г. е годишно не повече от едно стадо да може да бъде положително за значимите серотипове на *Salmonella*.

2. Схемата за провеждане на изследванията, които са необходими, за да се докаже постигането на целта на Съюза, е посочена в приложението.

Член 2

Преразглеждане на целта на Съюза

Целта на Съюза се преразглежда от Комисията, като се вземат под внимание данните, събрани в съответствие със схемата за провеждане на изследвания, предвидена в член 1, параграф 2 от настоящия регламент, а така също и критериите, установени в член 4, параграф 6, буква в) от Регламент (ЕО) № 2160/2003.

Член 3

Отмяна на Регламент (ЕО) № 1003/2005

1. Регламент (ЕО) № 1003/2005 се отменя.

2. Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент.

▼B

Член 4

Преходни мерки

Разпоредбите от приложението към Регламент (ЕО) № 1003/2005 продължават да се прилагат за програмите за контрол, одобрени преди влизането в сила на настоящия регламент.

Член 5

Влизане в сила и приложимост

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 януари 2010 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ

Схема за провеждане на изследванията, които са необходими за доказване на постигането на целта на Съюза за намаляване на разпространението на значимите серотипове на *Salmonella* в стада от възрастни птици за разплод от вида *Gallus gallus*

1. ОБХВАТ НА ПРОБИТЕ

В обхвата на вземане на пробите, чиято цел е да се установи наличието на *Salmonella enteritidis, Salmonella infantis, Salmonella hadar, Salmonella typhimurium* и *Salmonella virchow* („значимите серотипове *Salmonella*“), попадат всички стада от възрастни домашни птици за разплод (*Gallus gallus*), наброяващи най-малко 250 птици („стада от птици за разплод“). С това не се засягат разпоредбите от Регламент (ЕО) № 2160/2003 и Директива 2003/99/ЕО по отношение на изискванията за мониторинг при други животински популации или за други серотипове.

2. МОНИТОРИНГ НА СТАДАТА ОТ ПТИЦИ ЗА РАЗПЛОД

2.1. **Местоположение, честота и условия за вземане на пробите**

Пробите от стадата от птици за разплод се вземат по инициатива на стопанския субект в хранителната промишленост и като част от официалните проверки.

2.1.1. *Вземане на проби по инициатива на стопанския субект в хранителната промишленост*

Вземането на проби се осъществява на всеки две седмици на определеното от компетентния орган място, подбрано между следните две възможности:

а) в люпилнята; или

б) в птицефермата.

Компетентният орган може да реши да приложи една от двете възможности, посочени в букви а) или б), към цялата схема за провеждане на изследвания при всички стада от бройлери за разплод и една от тези възможности при стада от кокошки носачки за разплод. Вземането на проби от стада от кокошки носачки на яйца за люпене, предназначени за търговия в рамките на Съюза, обаче се извършва в птицефермата.

Определя се процедура, с която да се гарантира, че при установяване на наличие на значимите серотипове на *Salmonella* по време на вземането на пробите по инициатива на стопанския субект в хранителната промишленост, лабораторията, извършила анализите, незабавно уведомява компетентния орган за това. Отговорност за своевременното съобщаване за установеното наличие на значимите серотипове на *Salmonella* носят стопанският субект в хранителната промишленост и лабораторията, извършила анализите.

Чрез дерогация от първата алинея на настоящата точка, ако целта на Съюза е била постигната в продължение на най-малко две последователни календарни години в цялата държава-членка, по преценка на компетентния орган вземането на проби в птицефермата може да се провежда на всеки три седмици. Компетентният орган обаче може да реши да запази или да върне обратно интервала на взимане на проби на две седмици в случай на установяване на наличие на значимите серотипове на *Salmonella* при дадено стадо от птици за разплод в птицефермата и/или във всеки друг случай, когато компетентният орган счете това за уместно.

▼B

2.1.2. *Вземане на проби като част от официалните проверки*

Вземането на проби като част от официалните проверки се състои от:

2.1.2.1. Когато вземането на проби по инициатива на стопанския субект се извършва в люпилнята:

а) рутинно вземане на проби на всеки 16 седмици в люпилнята;

б) рутинно вземане на проби в птицефермата на два пъти по време на продуктивния цикъл — първият път в рамките на четири седмици след започване на яйценосния период или след преместването в полога, а вторият — към края на яйценосния период, но не по-рано от осем седмици преди края на продуктивния цикъл;

в) потвърдително вземане на проби в птицефермата след установяването на наличие на значимите серотипове на *Salmonella* при вземане на проби в люпилнята.

2.1.2.2. Когато вземането на проби по инициатива на стопанския субект в хранителната промишленост се извършва в птицефермата, рутинното вземане на проби се извършва на три пъти по време на продуктивния цикъл:

а) в рамките на четири седмици след започване на яйценосния период или след преместването в полога;

б) към края на яйценосния период, но не по-рано от осем седмици преди края на продуктивния цикъл;

в) във всеки един момент от продуктивния цикъл, достатъчно отдалечен във времето, когато са взети проби съгласно букви а) и б).

2.1.2.3. Чрез дерогация от точки 2.1.2.1 и 2.1.2.2 и ако целта на Съюза е била постигната в продължение на най-малко две последователни календарни години в цялата държава-членка, компетентният орган може да замени рутинното вземане на проби с вземане на проби:

а) еднократно в птицефермата, в който и да е момент от продуктивния цикъл и един път годишно в люпилнята; или

б) на два пъти в птицефермата при спазване на достатъчен интервал от време между тях, в който и да е момент от продуктивния цикъл.

Компетентният орган обаче може да реши да запази или да въведе отново вземането на проби съгласно точки 2.1.2.1 или 2.1.2.2 в случай на установяване на наличие на значимите серотипове на *Salmonella* при дадено стадо от птици за разплод в птицефермата и/или във всеки друг случай, когато компетентният орган счете това за уместно.

Вземането на проби, извършвано от компетентния орган, може да замести вземането на проби по инициатива на стопанския субект в хранителната промишленост.

2.2. **Протокол за вземане на проби**

2.2.1. *Вземане на проби в люпилнята*

При всяко вземане на проби се взема най-малко по една проба от стадо от птици за разплод.

Вземането на проби трябва да се насрочи за ден на излюпване, когато са достъпни пробите от всички стада от птици за разплод. Ако това не е възможно, трябва да се гарантира, че честотата на събиране на пробите от всяко стадо е най-малко равностойна на честотата, определена в точка 2.1.

Целият материал от всички люпилни шкафове, от които излюпените пилета са извадени в деня на вземането на пробите, участва пропорционално в съставянето на общото количество проби.

▼B

Ако в люпилните шкафове има повече от 50 000 яйца от едно стадо птици за разплод, от него се взема втора проба.

Тя се състои най-малко от:

а) една сборна проба от видимо покрити с фекалии подложки на касетки за люпене, взети произволно от пет отделни касетки от люпилния шкаф или от различни места в люпилния шкаф, като пробата трябва да обхваща площ от най-малко 1 m^2; когато яйцата за люпене от едно стадо птици за разплод се намират в повече от един люпилен шкаф, сборна проба се взема от всеки люпилен шкаф до максимум пет на брой шкафа; или

б) една проба, взета с помощта на един или повече навлажнени текстилни тампона с обща площ най-малко 900 cm^2, получена от цялата повърхност на дъното на най-малко пет касетки от люпилния шкаф непосредствено след изваждане на пилетата, или от пух от пет места, включително от пода, във всеки люпилен шкаф с излюпени яйца от стадото (най-много пет шкафа), като се гарантира, че е взета поне една проба от всяко стадо, от което произхождат яйцата; или

в) 10 g натрошени черупки от яйца, взети от общо 25 отделни касетки (т.е. първоначална проба от 250 g) от най-много пет люпилни шкафа с излюпени яйца от стадото, които се счукват, смесват и разделят на субпроби, за да се образуват субпроби за изследване от по 25 g.

Посочената в букви а), б) и в) процедура се прилага при вземането на проби по инициатива на стопанския субект в хранителната промишленост, както и в рамките на официалните проверки. Не е задължително обаче да се вземат проби от люпилен шкаф с яйца от различни стада, ако най-малко 80 % от яйцата се намират в други люпилни шкафове, от които са взети проби.

2.2.2. *Вземане на проби в птицефермата:*

2.2.2.1. Рутинно вземане на проби по инициатива на стопанския субект в хранителната промишленост

Вземането на проби се изразява главно в събиране на фекални проби и има за цел откриването на 1 % разпространение в рамките на стадото с 95 % сигурност. За тази цел пробите трябва да са съставени от едно от следните:

а) събрани фекалии от няколко отделни проби, взети от пресни изпражнения, всяка с тегло не по-малко от 1 g и взети произволно от няколко места в помещението, в което се държи стадото от птици за разплод, или когато стадото има свободен достъп до повече от едно помещение в рамките на една птицеферма — от всяка група помещения в птицефермата, в която се държи стадото от птици за разплод. Фекалиите могат да се събират за анализа в най-малко две партиди.

Броят на местата, от които трябва да се вземат отделни проби от фекалиите, за да се направи сборната проба, е както следва:

Брой на птиците в стадото от птици за разплод	Брой на фекалните проби, които да се вземат от стадото от птици за разплод
250—349	200
350—449	220
450—799	250
800—999	260
1 000 или повече	300

▼B

б) обувни тампони и/или прахови проби:

Обувните тампони трябва да имат достатъчна способност да попиват, за да задържат влагата. За тази цел се допуска и употребата на марлени „чорапчета“.

Повърхността на обувните тампони се навлажнява с подходящ разтворител (например 0,8 % натриев хлорид и 0,1 % пептон в стерилна дейонизирана вода, стерилна вода или друг разтворител, одобрен от компетентния орган).

Пробите се взимат, като помещението се обхожда по маршрут, който осигурява представителни проби за всички части на помещението или съответния участък от него. Маршрутът обхваща постелите и покритите с летви части от пода, при условие че е безопасно да се ходи по летвите. Вземането на пробите се извършва във всички отделни боксове в рамките на едно помещение. Когато вземането на пробите в даден участък приключи, обувните тампони трябва да се свалят внимателно, за да не изпадне полепеният по тях материал.

Пробите се състоят от:

i) пет чифта обувни тампони, като всеки от тях съответства на около 20 % от площта на помещението; тампоните могат да се съберат за анализ в най-малко две партиди; или

ii) най-малко един чифт обувни тампони, с който е покрита цялата площ на помещението, и допълнителна прахова проба, събрана от множество места из цялото помещение от повърхности с видимо наличие на прах; за събиране на праховата проба трябва да се използват един или повече текстилни тампони с обща площ най-малко 900 cm^2;

в) при птици за разплод, отглеждани в клетки, вземането на проби може да стане от естествено смесените фекалии на транспортните ленти под тях, от остъргващите лопати или от ямите — в зависимост от вида на помещението. Трябва да се съберат две проби от по най-малко 150 g, които да бъдат изследвани поотделно:

i) транспортни ленти под всеки ред клетки, които се придвижват през равни интервали и се изсипват в яма с транспортиращ шнек или в конвейерна система;

ii) система с яма, при която отвеждащите улеи под клетките се изсипват в дълбока яма, разположена под помещението;

iii) система с яма за фекалиите в помещение със стъпаловидно разположени клетки, където клетките са разместени на известно разстояние една от друга и фекалиите падат директно в ямата.

В едно помещение обикновено има няколко реда клетки. Във всяка цялостна сборна проба трябва да има събрани фекалии от всеки ред клетки. От всяко стадо от птици за разплод трябва да се вземат по две сборни проби, както това е описано по-долу в алинеи от трета до шеста.

При системите, при които се ползват транспортни ленти или остъргващи лопати, те трябва да бъдат задействани в деня на вземане на пробите и преди вземането им.

При системите, при които се използват отвеждащи улеи под клетките и остъргващи лопати, се събират натрупаните по остъргващата лопата фекалии, след като тя е била задействана.

При стъпаловидните клетъчни системи, при които няма транспортни ленти или остъргващи лопати, е необходимо да се съберат натрупаните фекалии от цялата дълбока яма.

Системи с транспортни ленти под клетките: събира се натрупаният фекален материал в края на транспортната лента.

▼M2

г) при помещения за клетъчно отглеждане, при които в остъргващите лопати и почистващите ленти в края на транспортните ленти не се натрупва достатъчно количество фекалии, се използват четири или повече навлажнени текстилни тампона, всеки един с площ най-малко 900 cm^2, навлажнени с подходящ разтворител (например 0,8 % натриев хлорид, 0,1 % пептон в стерилна дейонизирана вода, стерилна вода или друг разтворител, одобрен от компетентния орган), и с тях се събира материал от възможно най-голяма повърхност в края на всички достъпни ленти за фекалии, след като са били задействани, гарантирайки, че всеки тампон е покрит от двете си страни с фекален материал от транспортните ленти, остъргващите лопати или съоръженията за почистване на лентите;

д) при помещения с етажно разположени клетки за подово отглеждане или при тези за свободно отглеждане, в които по-голямата част от фекалния материал се извежда от помещението посредством транспортна лента, пробите се вземат с помощта на чифт обувни тампони, с които се обхождат постелите в съответствие с буква б), и на поне 2 навлажнени текстилни тампона, използвани за ръчно събиране на материал от всички достъпни ленти за фекалии, както е посочено в буква г).

▼B

2.2.2.2. Вземане на проби като част от официални проверки

а) Рутинното вземане на проби се извършва, както е описано в точка 2.2.2.1.

б) Потвърдителното вземане на проби след установяването на наличие на значимите серотипове на *Salmonella* при вземане на проби в люпилнята се извършва, както е описано в точка 2.2.2.1.

Могат да бъдат взети допълнителни проби с цел евентуално изследване за антимикробни препарати или за инхибитори на растежа на бактериите, както следва: птиците се подбират произволно от вътрешността на всяко помещение с птици в птицефермата — обикновено до пет птици от помещение, освен ако компетентният орган не сметне за необходимо да се вземе проба от по-голям брой птици.

Ако източникът на инфекция не бъде потвърден, се провежда изследване за наличие на антимикробни препарати или се извършва ново бактериологично изследване за серотипове на *Salmonella* на стадото или на потомството от това стадо, преди да бъдат вдигнати ограниченията за търговия.

Ако бъдат открити антимикробни препарати или инхибитори на растежа на бактериите, инфекцията със салмонела се смята за потвърдена.

в) Подозрение за неверни резултати

В изключителни случаи, когато компетентният орган има основания да постави резултатите от изследванията под въпрос (псевдоположителни или псевдоотрицателни резултати), той може да реши да повтори изследването в съответствие с буква б).

3. ИЗСЛЕДВАНЕ НА ПРОБИТЕ

3.1. **Транспортиране и подготовка на пробите**

3.1.1. *Транспортиране*

За предпочитане е пробите да бъдат изпращани по експресна поща или куриер до лабораториите, посочени в членове 11 и 12 от Регламент (ЕО) № 2160/2003, в рамките на 24 часа след вземането им. Ако не бъдат изпратени в рамките на 24 часа, те се съхраняват в хладилник. Транспортирането им може да се извършва и при нормална температура на околната среда, стига да се избягват прекалено високите температури (над 25 °C) и излагането на слънчева светлина. ►C2 В лабораторията пробите се държат в хладилник до изследването, което започва в рамките на 48 часа след получаването им и в рамките на 96 часа след вземането на пробите. ◄

▼B

3.1.2. *Подложки на касетките от люпилните шкафове:*

а) пробата се поставя в 1 литър буферирана пептонна вода (BPW), която е била предварително затоплена до стайна температура, и внимателно се размесва;

б) посявката се извършва, като се прилага методът за изследване, описан в точка 3.2.

3.1.3. *Обувни тампони и прахови проби:*

а) Чифтът(овете) обувни тампони/марлени чорапи и праховата проба (текстилен тампон) се разопакова(т) внимателно, за да се избегне изпадането на полепналия фекален материал или на праха, и се поставя(т) в 225 ml буферирана пептонна вода (BPW), предварително затоплена до стайна температура.

б) Обувните тампони/марлените чорапи и текстилният тампон се потапят изцяло в BPW, за да се осигури достатъчно количество течност около пробата, така че салмонелите да се отделят от нея и затова при необходимост може да се добави още BPW.

Препаратите от обувните тампони и от текстилните тампони се приготвят поотделно.

в) Когато пет чифта обувни тампони/марлени чорапи бъдат обединени в две проби, всяка сборна проба трябва да се постави в 225 ml BPW или повече, ако е необходимо, за да се потопи напълно пробата и да се осигури достатъчно количество течност около пробата, така че салмонелите да се отделят от нея.

г) Чрез завъртане се осигурява пълно насищане на пробата и посявката се извършва, като се прилага методът за изследване, описан в точка 3.2.

3.1.4. *Други проби с фекален материал:*

а) Фекалните проби се групират и смесват грижливо, след което се взема субпроба от 25 g за посявка.

б) Субпробата от 25 g се добавя към 225 ml BPW, която е била предварително затоплена до стайна температура.

в) Посявката на пробата се провежда, като се прилага методът за изследване, описан в точка 3.2.

Ако са уточнени стандарти по ISO за подготовката на съответните проби за откриване на салмонела, то те се прилагат, като заместват разпоредбите за подготовка на пробите от точки 3.1.2, 3.1.3 и 3.1.4.

▼M2

3.1.5. В случай на вземане на проба посредством текстилни тампони в съответствие с точка 2.2.2.1, буква г) или посредством чифт обувни тампони и 2 навлажнени текстилни тампона в съответствие с точка 2.2.2.1, буква д), събирането в сборна проба се извършва в съответствие с точка 3.1.3, буква б).

▼B

3.2. **Метод за откриване**

▼M2

Откриването на *Salmonella* spp. се извършва съгласно стандарт EN ISO 6579-1.

▼B

Що се отнася до пробите от обувни тампони, праховите проби и другите проби с фекален материал, посочени в точка 3.1, възможно е инкубираните хранителни среди с BPW да бъдат събрани, за да се продължи посявката. За тази цел се инкубират и двете проби в BPW, както е посочено в точка 3.1.3. Взема се 1 ml от инкубираната хранителна среда от всяка проба и се смесва внимателно, след това се взема 0,1 ml от сместа и се инокулират плаките с модифицирана полутвърда среда на Рапопорт-Василиадис (MSRV).

След инкубирането пробите в BPW не се разклащат, разбъркват или размесват по друг начин, тъй като това освобождава инхибиращи частици и намалява последващото изолиране с помощта на MSRV.

▼B

3.3. **Определяне на серотипа**

По схемата на Кауфман-Уайт се определя серотипът на най-малко една изолирана култура от всяка положителна проба.

▼M2

3.4. **Алтернативни методи**

Вместо методите за откриване и определяне на серотипа, предвидени в точки 3.1, 3.2 и 3.3 от настоящото приложение, могат да се използват алтернативни методи, ако те са валидирани в съответствие със стандарт EN ISO 16140-2 (за алтернативни методи за откриване).

▼B

3.5. **Съхраняване на щамове**

Трябва да се гарантира, че годишно и за всяко помещение поне по един изолиран щам на значимите серотипове на *Salmonella* spp. от вземане на проби като част от официални проверки се съхранява за бъдещо определяне на фаги или изследване за антимикробна възприемчивост, като се използват нормалните методи за събиране на посевки, които трябва да гарантират целостта на щамовете за минимален период от две години. По преценка на компетентния орган изолираните щамове от проби, взети от стопанските субекти в хранителната промишленост, също се съхраняват за тези цели.

4. РЕЗУЛТАТИ И ДОКЛАДВАНЕ

Дадено стадо от птици за разплод се счита за положително за целите на доказването на постигането на целта на Съюза, когато:

— е установено наличието на значимите серотипове на *Salmonella* (различни от ваксинни щамове) в една или повече от взетите от стадото проби, дори и ако значимите серотипове на *Salmonella* са открити само в прахова проба, или

— при потвърдителното вземане на проби като част от официалните проверки в съответствие с точка 2.2.2.2, буква б) не е потвърдено наличието на значими серотипове на *Salmonella*, но е открито наличието на антимикробни препарати или инхибитори на растежа на бактерии в стадото.

Това правило не се прилага за изключителните случаи, описани в точка 2.2.2.2, буква в), когато първоначалният положителен резултат за наличието на салмонела при вземането на проби по инициатива на стопанския субект в хранителната промишленост не е потвърден при вземането на проби като част от официални проверки.

Дадено положително стадо птици за разплод се брои само веднъж, независимо колко често са били открити значимите серотипове на *Salmonella* в стадото по време на продуктивния период и независимо дали вземането на проби е било извършено по инициатива на стопанския субект в хранителната промишленост или от компетентния орган. Ако обаче вземането на проби през продуктивния период е извършено в рамките на две календарни години, резултатът за всяка година се съобщава отделно.

Докладът съдържа:

а) подробно описание на приложените варианти на схемата за вземане на проби и на вида на взетите проби, според случая;

б) общия брой на стадата от възрастни птици за разплод, наброяващи най-малко 250 птици, които са били изследвани поне веднъж в годината, за която се отнася докладът;

▼B

в) резултатите от изследванията, в това число:

i) общия брой на стадата от птици за разплод в държавата-членка с положителен резултат за салмонела;

ii) общия брой на стадата от птици за разплод с положителен резултат за поне един от значимите серотипове *Salmonella*;

iii) общия брой на стадата от птици за разплод с положителен резултат за всеки един от серотиповете на *Salmonella* или за неопределен вид салмонела (изолирани щамове, чийто тип или серотип не може да бъде определен);

г) броя на случаите, в които първоначалният положителен резултат за наличието на салмонела при вземането на проби по инициатива на стопанския субект в хранителната промишленост не е потвърден при вземането на проби като част от официални проверки;

д) тълкуване на резултатите, по-специално по отношение на изключителните случаи.

Резултатите и всяка допълнителна информация, която е от значение, се съобщават като част от доклада за тенденциите и източниците, предвиден в член 9, параграф 1 от Директива 2003/99/ЕО.